

Tôi cảm n tr i đã cho tôi g p đ c m t ng i b n nh Xanh – vào lúc mà tôi c n t i s giúp đ c a anh h n lúc nào h t.

L i nói đ u: Sau cu c chi n Vi t Nam, đã có nh u huy n tho i đ y anh hùng tính vi t v các chi n sĩ Quân L c Vi t Nam C ng Hòa. Và trong r t nh u tr ng h p, ch i khi y, chúng ta m i gi t mình nh n ra nh ng ng i “anh hùng” đ c nh c i i chính là nh ng c p ch huy, nh ng đ ng đ i, nh ng thu c c p r t bình th ng c a mình. M t trong nh ng con ng i r t bình th ng y v a đ c vinh danh là c u Trung-úy hoa tiêu khu tr c Nguy n Văn Xanh, Phi Đoàn 530 Thái Đ ng, Không Đoàn 72 Chi n Thu t (Pleiku). Th i gian y – Mùa Hè Đ L a 1972, v i cách Sĩ quan Thông Tin Báo Chí đ n v , có nh m v báo cáo hàng tu n v i ng s phi v và k t qu ho t đ ng c a đ n v cho Phòng Thông Tin Báo Chí – BTL/KQ, có i chúng tôi đã ch ghi ng n g n trong ph n i n th t c a quân b n: “Phi Đoàn 530: m t A-1 Skyraider b phòng không đ ch b n h ngày 9/5/1972 i Kontum; phi công nh y dù và đ c ghi nh n m t tích”. Ch m h t!Nh ng v i m t phi công Đ ng Minh xa i , i đây câu chuy n c a ông m i b t đ u. Xin m i đ c gi theo dõi câu chuy n c m đ ng y qua h i ký c a Đ i-tá L c Quân (h i h u) William S. Reeder, nguyên phi công tr c thăng i n công AH-1G Cobra, ph c v i Căn c Holloway, g n phi tr ng Cù Hanh, Pleiku, m i đ c ph b n trên Internet. Cũng c n v i t thêm, sau khi gi i ngũ, ông Reeder đã tr i tr ng đ i h c, và đ t i h c v T i n sĩ.NHT * **

Tôi còn nh đ t ph c v luân phiên (tour of duty) th nh c a tôi kh i đ u vào ngày 7/12/1971. Lúc y, ch ng trình rút quân M theo k ho ch “Vi t Nam hóa chi n tranh” c a TT Nixon đang đ c ti n hành m t cách suông s . Gánh n ng trong cu c chi n đã đ c chuy n giao g n h t cho Quân L c VNCH, và quân M đã đ c đ a v n c v i m t nh p đ chóng m t. Gi này nhìn i, phi công nh n ch ng trình Vi t Nam hóa ngày y đã đ t k t qu t t đ p. Ho t đ ng c a đ ch quân i mi n Nam đã gi m h n, và hình th c chi n tranh du kích c a quân phi n c ng đã không còn hi n h u. Th nh ng, s yên tĩnh y đã không kéo dài.Mùa xuân 1972, quân C ng S n B c Vi t b t th n m nh ng cu c t n công vũ bão ch a t ng th y trong cu c chi n – đ t t n công mà ng i M quen g i là “Cu c t ng công kích mùa Ph c Sinh 1972” (1972 Easter Offensive). Đây không ph i là m t cu c t ng n i đ y c a Vi t C ng trong Nam nh h i T t M u Thân 1968, mà là m t chi n đ ch quy mô v i hàng lo t cu c t n công quy mô c a quân CSBV băng qua vùng phi quân s , và t nh ng căn c đóng quân trên lãnh th Lào và

Câu Chuyện n C m Đ ng c a m t Đ i Tá Phi Công Hoa K T ng b Tù VC

Tác Giả: William S. Reeder / Nguy n H u Thi n ph ng d ch
Chúa Nhật, 13 Tháng 11 Năm 2011 08:06

Căm-b t, v i m u đ c t đôi lãnh th VNCH t i vùng Cao Nguyên, và ti n đánh Sài Gòn, th đ o mi n Nam. K t qu , quân CSBV đã th t b i tr c s c chi n đ u mãnh li t c a l c quân và không quân mi n Nam, v i s tr l c t n tình c a nh ng đ n v Hoa K còn đ n trú t i đây.[1972 Easter Offensive đ c phía Vi t Nam g i là Mùa Hè Đ L a 1972; và t đ o n này, ng i d ch s s đ ng "Mùa Hè Đ L a" thay cho "Easter Offensive"]

Cu c t ng t n công b t đ u vào tháng T n năm 1972 v i các cu c t n công c a quân chính quy B c Vi t t Căm-b t ti n v h ng Sài Gòn, và băng ngang vùng phi quân s ti n chi m c đ o Hu . Sau cùng là m t tr n mang tính cách quy t đ nh c a chi n d ch: quân CSBV t mi n B c Căm-b t và Nam Lào v t biên gi i ti n đánh vùng Tây Nguyên, v i m c đích giành quy n ki m soát đ i đ t Trung ph n, và tiêu di t l c l ng VNCH t i đây – gi ng nh Vi t Minh đã th c hi n, và đã thành công trong chi n tranh v i Pháp vào năm 1954. L n này, quân c ng s n đã thành công trong b c đ u, tuy nhiên sau đó h đã không chi m đ c m t m c tiêu quan tr ng nào. phía b c, h ch ti n chi m t i Qu ng Tr , và sau đó đã b l c l ng Nh y Dù c a VNCH đánh b i.

T i Tây Nguyên, h ch chi m đ c m t s ti n đ n chung quanh Kontum, nh ng sau đó cũng b đ y lui. Câu chuyện tôi k l i sau đây chính là b i c nh c a m t bi k ch đ i ng i di n ra vào lúc y, v i vai chính là tôi, và m t phi công VNCH tên là Xanh V n Nguy n – hay g i theo cách g i c a ng i Vi t, h luôn đ ng tr c tên g i, thì là Nguy n V n Xanh. Vào th i gian Mùa Hè Đ L a 1972 kh i s , tôi đang bay tr c th ng t n công AH-1G Cobra t i căn c Halloween c a L c Quân Hoa K , g n t nh l Pleiku. Trung-úy Nguy n V n Xanh thì bay khu tr c c A-1 Skyraider c căn c Không Quân Pleiku. Chúng tôi không h quen bi t nhau, cũng ch a t ng g p g bao gi . Hôm đó là ngày th hai 09/5/1972, vào lúc h ng đông, tôi ch huy m t phi v g m 2 chi c tr c th ng Cobra y m tr m t căn c b binh đang b đ ch công h m Polei Klang, c c tây t nh Kontum, g n biên gi i Căm-b t. M t l c l ng quân CSBV v i s y m tr c a chi n xa đang t n công căn c và tình hình th t bi đ t. Sau nhi u vòng t n công và s đ ng toàn b rocket, đ n M-79 và đ n đ i liên, chúng tôi bay v phi tr ng Kontum đ tái trang b và l y thêm nhiên li u.

Nhân viên phi hành bay chung v i tôi, t c phi công ph ki m x th ng i gh tr c c a chi c Cobra, là Thi u-úy Tim Conry, quê Phoenix, ti u bang Arizona. Tim là sĩ quan tr xu t s c nh t mà tôi đ c bi t, vì th ngay sau khi anh t i đ n v , tôi đã ch n anh vào phi đ i do tôi ch huy, và luôn luôn đ anh bay chung v i tôi. Anh không ch là m t nhân viên phi hành xu t chúng mà còn là m t con ng i toàn h o. Nh ng vào chi u ngày hôm y, anh đã tr thành ng i hùng thiên c ! Tr l i v i phi v c a chúng tôi, trên đ ng quay tr l i Polei Klang, chúng tôi đ c l nh thay đ i m c tiêu t n công: đó là t i y m tr cho m t ti n đ n vùng Tam Biên –

t c giao đ m c a ba biên gi i Vi t Nam, Că m b t và Lào. Đ a danh này có tên là Ben Het. L c l ng tr n gi là m t ti u đoàn Bi t Đ ng Quân, v i quân s kho ng 300 ng i, và hai c v n M . L c l ng bé nh y đang ph i ch ng tr s c t n công c a hàng ngàn b đ i thu c hai s đoàn CSBV có chi n xa tăng c ng. Khi chúng tôi t i n i, các chi n xa đã v t qua hàng rào phong th , và b đ i B c Vi t đã chi m g n h t căn c .Tr c đó, trên đ ng t i Ben Het, khi bay ngang qua Polei Klang, tôi nhìn xu ng quan sát. Chi n s đang sôi đ ng, và tôi có th th y nh ng chi c khu tr c A-1 Skyraider đang nhào xu ng th bom. B ng m t chi c A-1 b tr ng đ n phòng không, b c cháy, đ m xu ng đ t n tung. Nh ng viên phi công đã k p th i phóng gh thoát hi m vì tôi th y cái dù c a anh đang l l ng. Tôi li n g i máy v xin đ c l i Polei Klang đ y m tr cho cu c c p c u. L i th nh c u c a tôi b t ch i. Tôi xin thêm m t l n n a, cũng b t ch i. Và t i l n th ba thì b t ch i m t cách đ t khoát, c c l c. Lúc đó, ch a đ c bi t tình hình Ben Het nguy k ch t i m c nào, cho nên tôi đã vô cùng ph n n vì đã không đ c phép c u giúp m t phi công lâm n n đang c n t i s y m tr c a mình.<http://hung-viet.org/blog1/wp-content/uploads/2011/02/khongquanvnch-2.jpg>

Tôi bay vào Ben Het mà t ng nh đang bay vào m t t ong b đ ng. Lúc đó, 5 chi n xa đ ch đã v t qua hàng rào k m gai, và b đ i B c Vi t thì tràn ng p kh p n i. Các quân nhân đ n trú còn s ng sót đã rút vào h m ch huy trung tâm đ c th . Chúng tôi tác x m t h i r i y m tr cho m t chi c tr c thăng đ c bi t đ c trang b m t lo i h a ti n ch ng chi n xa m i nh t. Sau khi s đ ng h t đ n đ c, chúng tôi l i bay v Kontum đ tái trang b và l y thêm nhiên li u. R i quay tr l i Ben Het đ thi hành phi v chi n đ u th ba trong ngày. Sau khi c t cánh kh i phi tr ng Kontum, chúng tôi đ c l nh h t ng m t tr c thăng có nhi m v ti p t đ n đ c cho Ben Het. Lúc đó, đ n c a l c l ng c th đã g n c n, riêng h a ti n ch ng chi n xa thì đã h t s ch. Sau khi g p nhau, chúng tôi h t ng chi c Huey (t c tr c thăng UH-1) t i Ben Het, t t c đ u bay sát ng n cây. V a bay t i Ben Het thì súng n nh pháo T t, súng c a ta l n súng c a đ nh. gh tr c trên chi c Cobra c a tôi, Thi u-úy Tim Conry r i t ng tràng mini-gun và nh ng trái M-79 xu ng th t chính xác. Tôi thì b n t ng c p rocket.

Chúng tôi càng ti n sâu thì h a l c phòng không c a đ ch càng dày đ c. Nh ng r i chi c Huey cũng vào đ c t i n i và hoàn t t nhi m v c c k khó khă n y, ph n l n là nh h a l c y m tr th t chính xác c a Tim: sau khi l l ng t i ch cao đ g n sát m t đ t, và đ p các thùng đ n xu ng, chi c Huey bay ra đ i s y m tr h a l c c a chúng tôi. Cùng lúc, chi c Cobra c a tôi b tr ng vô s đ n đ lo i c a đ ch, b c cháy và đ m xu ng theo đ ng xoáy trôn c. Ch trong giây lát, chi c tr c thăng ch m đ t, và phát n ngay sau khi tôi và Tim – dù b th ng n ng – tìm cách thoát ra kh i phi c . Tim ch t vào chi u t i h m đó. Riêng tôi thì b g y x ng l ng, ph ng m t và phía sau c n c , m t mi ng đ n n m sâu m t cá, và vô s v t th ng nh m t và đ u. Nh ng m c dù phi c r t ngay trong khu v c có hàng trăm đ ch quân đang t n công căn c , tôi cũng l n tránh đ c ba ngày tr c khi b b t. * * *

Tôi b tra kh o trong m y ngày li n, và b đ i x khá tàn b o. Khi y tôi trong m t tình tr ng c c k thê th m v th xác. L ng tôi b g y. Máu t v t th ng m t cá ch y ra đ y chi c giày b t, gi này đã khô l i thành m t kh i c ng ng t. Đã ba ngày tôi không c o râu. Tôi không còn kh năng đ i u khi n ru t già và bàng quang, cho nên tôi đã đ i ti n, ti u ti n ra đ y qu n. Tôi b vô s v t bám vào ng i đ hút máu, và chúng đã b tôi b t ra h t, tr m t con đang chui vào l mũi phía bên trái mà tôi không h hay bi t. Khi b t đ c tôi và th y c nh này, đ m b đ i đã đ c m t tr n c i khoái trá. Tôi b tra kh o, đánh đ p, hăm đ a. Hai tay tôi b trói ng c ra

phía sau b ng dây nh , và càng ngày càng b xi t ch t theo th i gian b tra kh o, cho t i khi hai vai tôi b tr t kh p, và hai cùi ch b trói c ng v i nhau, c n vào ch x ng l ng b g y khi n tôi đau đ n khôn t .

Cu i cùng thì cu c tra kh o cũng ch m d t, và tôi đ c l nh đi b trong ba ngày liên ti p, đ t i m t tr i giam trong r ng già – mà theo s c đoán c a tôi, n m phía b c lãnh th Cấm-b t, ngay bên kia biên gi i. Tôi đã đ c b n h tr l i đôi giày b t, nh ng đã l y m t hai s i dây giày và đôi v . Sau ba ngày đi b , khi l t m t cách đau đ n t i c ng tr i giam, đôi bàn chân c a tôi đã tr nên b y h y, gi ng nh hai cái hamburger còn s ng.Tr i giam này là m t đ i n hình c a nh ng tr i mà nhi u ng i đã t ng s ng qua. Tr i đ c d ng trên m t kho nh đ t trong r ng sâu, t t c đ u làm b ng tre. Chung quanh là m t b c t ng b ng tre, khi n ng i ta liên t ng t i nh ng t i n đ n c a k binh M vào th i khai phá mi n Vi n Tây. Bên ngoài b c t ng này l i có m t b c t ng khác. Gi a hai b c t ng là m t cái hào, gi ng nh hào thành th i trung c . Đ i i hào có vô s chông – là nh ng thân tre vót nh n, s c bén nh dao, c m sâu đ i m t l p phân ng i. N u r t xu ng đó, không ch t vì b chông đâm vào nh ng b ph n tr ng y u thì b n cũng s ch t vì b m t máu, ho c n u không ch t ngay vì nh ng v t th ng thì cũng ch t t t vì b nhi m trùng. M t thân cây đ c b t ngang cái hào, mà ph i c g ng gi th ng b ng, ng i ta m i có th đi trên cái “c u” này đ vào tr i.Bên trong nh ng b c t ng tre y là nh ng cái cũi, cũng b ng tre, đ nh t tù binh. Nào là quân nhân VNCH, nào là nh ng ng i Th ng đ ng minh c a Bi t kích M ; và hai ng i M – g m tôi và m t phi công tr c th ng b b t tr c đó m t th ng. T ng c ng, ít nh t cũng có vài trăm tù binh.

Tình tr ng trong tr i giam th t t i t . Chúng tôi s ng nh thú v t. Ph n l n nh ng cái cũi đ nh t chúng tôi không đ cao đ có th đ ng d y. Tuy nhiên đ u đó cũng không c n thi t b i vì chân chúng tôi đã b cùm vào nh ng cái cùm g . Vì x ng l ng b g y, tôi không th n m mà ph i ng i đ ng . Đêm đêm, lũ chu t ch y t i ch y lui trong cũi và g m nh m v t th ng m t cá chân c a tôi. Vì hai chân b cùm, tôi không th nhúc nhích nên không có cách nào đ đ u i chúng đi. Cho t i ngày nay, tôi v n còn ghét chu t!M i ngày, chúng tôi đ c ra kh i cũi m t l n đ làm công vi c th i c n bã trong c th n nhà v sinh dành cho tù binh. Gi gi c m i ngày đ u khác nhau, cho nên tù binh nào không có kh năng ch đ i, ki m ch , đã t phóng u ra qu n khi đang còn b cùm trong cũi (r t nhi u ng i trong s chúng tôi b tiêu ch y). Sau khi ra kh i cũi, chúng tôi ph i đi m t kho ng m i t i nhà v sinh m t góc tr i.“Nhà v sinh” này th c ra ch là vài cái h xí đ b n phóng u xu ng. “V n đ” là có nhi u ng i trong s tù nhân b đau y u đã không th nín trên đ ng t i h xí, nên đã đ i t i n ngay t i ch , khi n c khu v c đ y r y nh ng đ ng phân ng i. M t s tù nhân đau n ng, g n ch t, thì đ c đ t trên nh ng cái v ng g n các h xí. Khi có “nhu c u”, ng i nào còn đ s c thì ráng xu ng kh i v ng đ t i h , ng i nào ki t s c thì đành n m trên v ng mà phóng u ra qu n. H u qu là c khu v c chung quanh m y cái h đ c m nh danh là “nhà v sinh” y đ y r y phân ng i, mà nh ng tù nhân còn t ng đ i kh e m nh, trên đ ng đi t i h xí ph i c n th n l m m i né tránh đ c. Trên đ ng tr v cũi, không có b t c ph ng ti n nào đ chúng tôi lau chùi, r a ráy.Theo ký c c a tôi thì n c u ng không có “v n đ”. N c phân phát cho tù nhân đ c đ ng trong nh ng ng tre. H nói r ng n c đã đ c đun sôi, nh ng tôi v n b tiêu ch y m t cách th m t . Nh ng l ng th c thì có “v n đ”. H u nh ch có m t món duy nh t là c m. Vào lúc g n tr a, m i ng i đ c m t n m to b ng trái cam, t i x chi u đ c m t n m n a. Th nh tho ng, chúng tôi đ c “chiêu đ i” b ng nh ng khúc r cây có b t, g i là s n dây, t ng t nh r cây “yucca” i châu M La-tinh.

Ch trong vài tu n l , tôi đã sút m t h n 20 ký-lô. Tôi gi ng nh b x ng cách trí v i b râu dài. Trong kho ng th i gian 5 tháng, tôi không h đ c c o râu. Tôi không h đ c chăm sóc v y t hay đ c c p phát b t c th thu c men nào c . Nh ng ng i nào cũng th thối. Ng i từ binh Vi t Nam b nh t chung cũ, n m c nh tôi b m t v t th ng r t n ng c, không hi u đã đ c bằng t đ i nào, nh ng trong su t th i gian b nh t chung cũ, tôi không h th y anh đ c thay băng. Cái l sâu ho m trên ng c anh không bao gi lành. Anh còn tr và t ng đ i kh e, nh ng tôi bi t ch c ch n anh s không qua kh i. Chúng tôi s ng nh thú v t, trong đ i u ki n môi tr ng nh b n, đói kh , không m t chút thu c men, cho nên h u nh ngày nào cũng có ng i ch t. Xác h đ c chôn trên s n đ i phía bên ngoài tr i.*

* *Ngày 2 tháng 7 năm 1972, tôi đ c đ a ra kh i cũ và s p hàng cùng v i m t toán tù binh. Có kho ng 25 ng i Vi t và m t ng i M khác. Ch m t lát sau, tôi đ c bi t trong toán tù binh này có m t phi công b b n h cùng ngày v i tôi, khi anh bay chi c khu tr c A-1 Skyraider y m tr cho tr i Polei Klang. Tên anh là Trung-úy Xanh. Tôi s không bao gi quên tên anh. Không bao gi !Viên ch huy tr i t i nói chuy n v i chúng tôi, theo đó, chúng tôi s di chuy n t i m t tr i m i, khá h n. N i đó, chúng tôi s đ c ăn u ng đ y đ h n, và đ c chăm sóc v y t ; chúng tôi s đ c nh n th t và b u ph m c a gia đình g i. Ông ta cho bi t cu c hành trình có th s kéo dài t i 11 ngày, vì th chúng tôi ph i c g ng h t s c đ đi cho t i n i. Sau khi nghe ông ta nói, tôi t ng t ng ra m t tr i nào đó cũng trong r ng, nh ng v trí thu n ti n, có nhi u nhân viên và đ c ti p t đ y đ h n, n m đ u đó phía b c Căm-b t ho c ngay bên kia bên gi i Lào. Riêng v i c nh giác c a viên tr i tr ng nói r ng chúng tôi “ph i c g ng h t s c đ đi cho t i n i”, tôi đã ch ng m y quan tâm. Cho t i m y ngày sau đó. V i đôi chân tr n, tôi b t đ u cu c hành trình. Các tù binh đ u b trí, ng i này b c t l i v i ng i kia b ng m t s i dây. Sau vài ngày, chúng tôi không còn b trí n a, vì b c đi còn không đ s c nói gì t i ch y tr n. Tôi r t đ u i, vì thi u dinh đ ng, vì đ th b nh không tên, và vì nh ng v t th ng lâu ngày không đ c chăm sóc nay đã làm đ c, và ngày càng tr nên t h i h n cùng v i cu c hành trình.

Nh ng ph i nói chính nh ng con v t m i là m i nguy hàng đ u; chúng không ch hút máu mà còn gây viêm nhi m do các đ c t chúng truy n sang. Trung-úy Xanh cũng trong tình tr ng bi đát nh tôi, m i b c đi là m t s ph n đ u c v th xác l n n i tâm, đ đ i phó v i s ki t qu c a c th , s xu ng đ c c a tinh th n. B i n u b n không ti p t c b c, b n s ch t. Cu c s ng đ i th ng, mu n ch t b n ph i có m t hành đ ng c ng quy t nào đó. B n ph i t sát. Nh ng m t khi b n là tù binh chi n tranh thì trong b t c tình hu ng nào, s th cũng trái ng c l i. B n ph i ph n đ u t ng ngày đ s ng sót. Còn mu n ch t thì đ quá. C vi c bình th n, đ u hàng m t cách êm ái, là b n s ch t. Nhi u ng i đã làm nh th . H ch t trong tr i tù đ u tiên, h ch t trên đ ng di chuy n. Ngay sau ngày đ u, m t s ng i đã không ch u bò đ y n a. M t s khác c g ng ti p t c cu c hành trình nh ng r i cũng l n l t b cu c. Trong lúc đoàn ng i ti p t c ti n b c, m i khi nghe m t hay vài ti ng súng n phía sau, h bi t h s không bao gi còn g p ng i tù binh đáng th ng y n a. Toán 27 tù binh chúng tôi đã m t ít nh t là n a tá trong hoàn c nh nói trên, và t i lúc cu c hành trình k t thúc, Wayne Finch, ng i tù binh M duy nh t ngoài tôi ra, cũng đã b m ng.

* * *Cu c di chuy n không kéo dài 11 ngày, và đích t i cũng không ph i là m t tr i tù nào đó n m trong khu v c, mà là m t cu c hành trình gian kh kéo dài 3 tháng, đ a chúng tôi v t g n 1000 cây s , ng c đ ng mòn H Chí Minh, và cu i cùng h ng v Hà N i, th đô c a mi n

B c. Th t là m t c n ác m ng – m t c n ác m ng kinh hoàng nh t. M i m t b c, v i tôi là m t s đầu đ n t n cùng thân th . Các v t th ng làm đ c ngày càng t h i. T th n đã k bên. Cái chân b th ng đã s ng phù lên g p đôi bình th ng, v i nh ng v t n t dài, t đó ch y ra m t th m c c k hôi tanh. B nh tiêu ch y c a tôi càng thêm t i t , tôi còn b t i 3 lo i s t rét khác nhau cùng v i vô s ký sinh trùng trong ru t. M i cu i ngày, khi tôi k t thúc cu c hành trình trên đ i 10 cây s , th n ch t c l ng v ng bên c nh. M i bu i sáng, ngay sau khi th c gi c, tôi ph i ph n đ u đ c đ ng d y, máu đ n xu ng cái chân b th ng cùng v i s c n ng c a thân hình đ xu ng, t o ra m t c m giác đau đ n vô cùng t n. Và Trung-úy Xanh, m c dù b n thân cũng trong tình tr ng h t s c t h i, luôn luôn hi n đ n đ khích l tôi, giúp đ tôi v i t t c s c l c còn l i n i anh. T i b a chi u, chúng tôi đ c phát m t n m c m nh . Xanh nói v i tôi đây không ph i là cách ăn u ng bình th ng c a ng i Vi t.

Ng i Vi t r t coi tr ng b a ăn, và có nhi u món ăn ngon. Đ ng đánh giá văn minh m th c c a Vi t Nam qua nh ng gì chúng tôi đang đ c c p phát. Tôi c g ng duy trì đ u óc khôi hài. Đây là m t vi c r t khó khăn nh ng t i c n thi t. Tinh th n là y u t quan tr ng nh t trong vi c s ng còn, và k c khi tình hình tr nên tuy t v ng nh t, óc khôi hài s giúp b n gi v ng đ c tinh th n – t đó n y sinh hy v ng. Và trong vi c này, Trung-úy Xanh cũng l i giúp đ tôi. Anh luôn luôn quan tâm t i tôi, và làm b t c nh ng gì anh có th làm đ giúp tôi gi đ c l c quan, hy v ng. Vì th , cho dù tình hình ngày càng t i t , tôi ch a bao gi m t hy v ng, k c trong cái ngày mà đáng l ra tôi đã ch t, n u nh không có Xanh. M i ngày, tôi đã ph i s đ ng toàn b ý chí đ th c d y, đ ng lên và b c đi. R i tôi ph i ph n đ u h t mình trong su t ngày hôm đó đ ti p t c ti n b c trên con đ ng mòn dài vô t n. Tôi đã không còn đ ng v ng, nh ng b ng cách nào đó, tôi v n hoàn t t m c tiêu c a m i ngày, đ sáng hôm sau m m t ch ng ki n thêm m t bình minh n a mà Th ng Đ đã ban cho. Nh ng r i t i m t ngày t h i nh t trong đ i. Tôi đã ph n đ u h t mình. Tôi l o đ o mu n ngã xu ng. Tôi c g ng v n đ ng h t s c l c.. Tôi lo ng qu ng b c đi. R i tôi l i l o đ o, tôi c g ng ph n đ u, tôi v n đ ng toàn b sinh l c còn sót l i, và tôi c u nguy n xin có thêm s c m nh. R i tôi ngã g c, tôi bò d y ti p t c đi, nh ng r i l i ngã g c. Tôi l i ti p t c ph n đ u, ph n đ u v i t t c nh ng gì còn l i trong c th , trong trái tim, trong linh h n.. Nh ng r i tôi l i ngã g c, và l n này tôi không th đ ng d y đ c n a. Ý chí c a tôi v n còn, nh ng c th đã hoàn toàn ki t l c.

Cu c đ i c a tôi đ n đây là t n. Quân thù đ n kia r i; tên v binh nhìn xu ng, ra l nh cho tôi bò d y, nh ng tôi không th . H n quát tháo l n h n, tôi v n b t đ ng. Coi nh xong đ i! Nh ng Xanh đã ti n t i, v m t lo âu, cúi xu ng nhìn tôi. M c cho tên v binh quát tháo, xua đ u i, Xanh v n không chùn b c. Khi h n quát tháo đ đ i h n, nét m t Xanh b ng tr nên đánh thép l th ng, và b t ch p nh ng l i đe đ a c a tên v binh, Xanh cúi xu ng v c tôi d y, r i kê cái l ng m y u cho tôi g c lên, đ hai cánh tay c a tôi ôm vòng l y c anh, hai c tay ghì ch t, và v i t th y, anh đã kéo tôi l t theo cho t i cu i ngày. Đôi lúc, có m t tù nhân khác t m thay th Xanh, nh ng ph i nói gánh nh ng trong ngày hôm y đ n h t lên vai anh. Xanh là ng i đã b t ch p nguy hi m t i tính m ng đ lo l ng và chăm sóc tôi cho t i khi k t thúc cu c hành trình ngày hôm đó.

* * *Sáng hôm sau, tôi tr i qua m i đau đ n th ng l trong vi c th c d y, đ ng d y và c g ng lê t cái chân b th ng trong nh ng b c đ u tiên, đ t o quy t tâm cho m t ngày s p t i. Tôi c m th y đau đ n nh ch a t ng th y nh ng v n c g ng v n đ ng ý chí đ b c đi. Ngay phía bên ngoài cái tr i v a đ ng chân là cây “c u” b ng m t thân cây l n b c ngang m t dòng n c

ch y xi t xen l n nh ng t ng đá l n. Tôi b t đ u b ng qua, c g ng gi th ng b ng nh ng không còn s c l c mà cũng ch ng còn m t chút ý th c gì v th ng b ng n a. Cái chân b th ng vô đ ng kia đã h i tôi, kéo tôi nghiêng v m t phía khi n tôi lo ng qu ng và cu i cùng r t xu ng sông. Xanh và Wayne đang đi phía tr c, v i vàng quay tr l i phía bên này, l i xu ng vào kéo tôi lên b . H n n n đ m c ng s n cho phép c toán tù binh t m đ ng chân t i tr i này cho t i khi nào tôi đ s c ti p t c cu c hành trình, nh ng b t ch i. Xanh và Wayne nh t đ nh không ch u r i tôi. Cho t i khi đ m v binh ti n t i, dí súng vào ng i và l i c h đi. Nhìn bóng hai ng i khu t đ n cùng v i toán tù binh, tôi bi t mình s không bao gi g p l i Xanh trên c i đ i này n a! B i vì, nh các b n tù đ ng c nh ng đ u bi t, trong tr ng h p này, tôi b b l i tr i đ ch t – nh nhi u ng i khác đã ch t. Th nh ng không hi u vì nguyên nhân hay l nh l c nào đó, đ m c ng s n l i quy t đ nh chích penecillin cho tôi trong m y ngày li n. Tôi b t đ u bình ph c, và sau m t kho ng th i gian ng n, đã có th đ ng đ y. Và ngay sau khi tôi đ s c b c đi, đ m c ng s n đã ra l nh cho tôi ti p t c cu c hành trình. L n này, tôi đi chung v i m t đoàn b đ i di chuy n v h ng B c, m t tay v binh đ c ch đ nh đi theo tôi làm công vi c áp gi i. Cu c hành trình cũng gian kh nh nh ng đ n đ ng đã qua, nh ng v i tôi, nh ng gì kinh hoàng nh t đã đ c b l i sau l ng. Th m chí tôi còn có c h i ch y tr n: m t ngày n , khi đi t i m t khúc qu o và khu t t m nhìn c a tên v binh đi phía sau, tôi đã b ch y vào r ng. Nh ng r i h n đã mau chóng l n ra đ u v t và đ u i k p; m c dù t ra vô cùng gi n đ , h n đã không b n tôi ch t, mà ch hung h ng chĩa súng ra l nh cho tôi quay tr l i. Sau đó, khi b t đ u ti n vào lãnh th B c Vi t, tôi đ c cho nh p b n v i m t đoàn tù binh VNCH, và cu i cùng, t i Hà N i. N i đó, sau khi đã tr i qua m i th t c và nhi u nhà tù khác nhau, tôi đ c đ a t i “khách s n Hilton – Hà N i” l ng danh (t c nhà tù H a Lò), và đ cho t i khi đ c trao tr vào giai đ n cu i c a cu c chi n.

* * *Ngay sau khi tr l i Hoa K , tôi đã đi tìm h i tin t c v Trung-úy Xanh nh ng không có k t qu . Tôi đã tìm g p các quân nhân Vi t Nam đang th hu n t i M , cũng không ai bi t gì. Sau khi mi n Nam r i vào tay c ng s n năm 1975, tôi càng ra s c tìm ki m, đ r i l i b th t v ng. M y năm sau, tôi đ c đ p tái ng v i m t quân nhân VNCH đi chung v i tôi trong toán tù binh th nh t, cùng v i m t ng i khác trong toán th hai, tên là Ph m Văn Tăng và Nghiêm K . Tôi nh h giúp đ trong vi c tìm ki m tin t c v Trung-úy Xanh. Lúc đ u, không có k t qu gì c . V sau thì có tin đ n nói r ng sau khi Sài Gòn th t th , Xanh đã b c ng s n b t l i và có l đã ch t sau nhi u năm gian kh trong tù. Nh ng tôi v n nuôi hy v ng s có ngày đ c bi t đích xác nh ng gì đã x y ra cho Xanh, và có th c nh ng tin t c liên quan t i gia đình anh. Trong nh ng năm g n đây, tôi ra s c tìm ki m trên internet, nh ng luôn luôn th t b i. Th r i cách đây m y tu n l , tôi tình c khám phá ra trang m ng c a các hoa tiêu bay khu tr c A-1 Skyraider c a Không Quân VNCH, trong đó có m t s ng i cùng phi đoàn v i Xanh ngày tr c. Tôi g i cho “trang ch ” m y l i nh n tin, và ch vài ngày sau, tôi đã liên l c đ c v i Xanh b ng email, và sau đó qua đ i n tho i – l n đ u tiên sau 35 năm, chúng tôi m i đ c nói chuy n v i nhau. Tôi s g p l i Xanh trong m t ngày g n nh t, có th là mùa thu này. Tôi s đ c nhìn th y anh l n đ u tiên k t cái ngày tôi n m l i bên đ ng mòn H Chí Minh, m t nhìn theo con ng i đã c u m ng mình – đang b v binh dí súng c ng ép b c qua cây c u, trong lòng đau đ n vì ph i b i đ ch ch t. Xanh đâu có ng chính nh ng c g ng giúp đ t n tình c a anh trong nh ng ngày đen t i nh t đ i tôi, đã tr thành đ ng l c đ tôi ph n đ u cho sinh m ng c a chính b n thân mình – tôi không th đ u ng phí công lao c a Xanh.

T t c nh ng gì Xanh làm đã giúp tôi s ng sót, và chính nh ng hành đ ng quên b n thân c a

Câu Chuyện Công Nhân Đem Công Cụ Về Nhà Ở Tá Phi Công Hoa Kỳ Trong Bức Tủ VC

Tác Giả: William S. Reeder / Nguyễn Hữu Thián pháng dách
Chúa Nhật, 13 Tháng 11 Năm 2011 08:06

anh đã giúp tôi có thêm nghề làm và quyát tâm đi vượt qua bức tường khó khăn, trở ngại nào trong thời gian chờ đợi ngày được trở về do. Xanh luôn luôn là một con người đáng ngưỡng mộ. Và giờ đây anh còn là một công dân Mỹ đáng quý. Tôi cảm ơn anh đã cho tôi gặp được một người bạn như Xanh – vào lúc mà tôi cần sự giúp đỡ của anh hơn lúc nào hết. Và giờ đây, xin cảm ơn anh một lần nữa, vì đã cho tôi tìm lại được công việc và bạn quý mến của mình. NGUYáN VĂN XANH, một người lính Mỹ.